

SÅNGHÄFTE TILL ALLSÅNG PÅ

GRÄSKÖ

Melodier och texter av kända och ö-kända personer.

En kväll i juni

Ja det var en kväll i juni, då när sommarn är som bäst
Och hon dansade för morfar, som hon gillar allra mest
Hennes morfar satt och nynna, på en sommarmelodi
Plötsligt spratt det till i gubben, han blev ung och han blev fri
Han tog av sin kavaj, sparka av sig båda skorna
Och så spottade han ut snuset, sa: min sköna får jag lov?
Hon var vacker han var stolt, rak i ryggen, som en fura
Det var sommar, det var glädje, och dom dansade och sjöng

na na na na na na na na na na
Så mindes han och sa:

Ja, du skulle sett din mormor, hon var lika grann som du
När hon dansade i gräset, likadant som du gör nu
Hennes hår var blekt av solen, hennes mun av smultronrött
Hon var ljuv, liksom en lilja, hennes kärlek var som glöd
Så jag tog av mig min kavaj, sparka av mig båda skorna
Och så spotta jag ut snuset, sa min sköna får jag lov
Hon var vacker jag var stolt, rak i ryggen, som en fura
Det var sommar, det var glädje, och vi dansade och sjöng

na na na na na na na na na na

Fredriks gånglåt

Text och musik: Mats Paulsson
Här kommer Fredrik gångande
i sommarens sköna land,
med vindfläkt i sitt blonda hår
och felan i sin hand.
Och efter kommer spelemän
i gula vadmalsben
med nyckelharpor glödande
i aftonsolens sken.
Välkommen sköna sommarkväll
med dans på daggvåt äng.
Hör nyckelharpan tonar nu med
surr i varje sträng
med låtar ifrån Tierp,
Öregrund och Hallstavik.
Vi ämnar oss till Gräskö
och till sommarnattsmusik.
Och Fredrik håller takten
när vi far på böljan blå
och fast vi lämnat fastland nu
så ska musiken gå.
Nu samlas folk på bryggorna
och när vi kommer fram
så hälsas vi med mat och dryck
av Björn och Eva Damm.
Välkommen sköna sommarkväll...

Lördagskväll på Gräskö

(Lasse Schönqvist)

Med Storskär från Strandvägen stävar vi fram
Från storstadens buller och gatornas damm
På kajen därborta syns många stå kvar
Med längtan i blicken, och se när vi far
Hej och hå, vad skönt det är
Kryssa fram mellan holmar och skär
Ibland vi ser en ensam fyr
Alltmedan vi mot Gräskö styr

På bryggan vid Gräskö där går vi iland
Vinkar till flickan som står där vid strand
Sedan vi vandrar, så muntra mot byn
Kisar mot solen, som ler ifrån skyn
Hej och hå, vad skönt det är
Kryssa fram mellan holmar och skär
Ibland vi ser en ensam fyr
Alltmedan vi mot Gräskö styr

När månen vid Norröra, lyser så rund
Går vi till logen, och dansar en stund
Träffar vi där, någon söt liten vän
Sticker vi ditut, på lördag igen
Hej och hå, vad skönt det är
Kryssa fram mellan holmar och skär
Ibland vi ser en ensam fyr
Alltmedan vi mot Gräskö styr

Calle Schewens vals

I Roslagens famn på den blommande ö, där vågorna klucka mot strand
och vassarna vagga och nyslaget hö, det doftar emot mig ibland.
Där sitter jag uti bersån på en bänk och tittar på tärnor och mås,
som störta mot fjärden i glitter och stänk på jakt efter födan, gunås.
Själv blandar jag fredligt mitt kaffe med Kron, till angenäm styrka och smak
och lyssnar till dragspelets lockande ton, som hörs från mitt stugugemak.
Jag är som en pojke fast farfar jag är, ja rospiggen spritter i mig!
Det blir bara värre med åren det där, med dans och med jäntornas blig.
Se måsen med löjan i näbb han fick sitt! Men jag fick en arm om min hals!
O eviga ungdom, mitt hjärta är ditt, spel opp jag vill dansa en vals.
Det doftar, det sjunger från skog och från sjö, i natt skall du vara min gäst!
Här dansar Calle Schewen med Roslagens mö och solen går ner i nordväst.

Stick:

Då vilar min blommande ö vid din barm, du dunkelblå, vindstilla fjärd.
Och juninattsskymningen smyger sig varm, till sovande buskar och träd.
Min älva du dansar så lyssnande tyst, och tänker att karlar är troll.
Den skälver, din barnsliga hand som jag kysst, och valsen förklingar i moll.

Men hej, alla vänner som gästar min ö! Jag är både nykter och klok!
När morgonen gryr skall jag vålma mitt hö, och vittja tvåhundra krok.
Fördöme dig skymning och drag nu din kos! Det brinner i martallens topp.
Här dansar Calle Schewen med Roslagens ros, han dansar, när solen går opp!

Vals i Furusund

Jag minns en stund, i Furusund
när skymningen föll på.
Vi kom på kryss från Öregrund
i Ålandshavet blå.

Vi hade gjort en kryss och en sväng
vid Calle Schewens ö,
:/: men där var tyst - på Calles äng
Stod bara volmat hö. :/:

Från Uno Östermans fiol, där hördes ingen låt
och inte såg vi någon kjol, och där låg ingen båt.
Nej där fanns ingenting att se, i Calle Schewens lund.
Vi satte kurs på vår supé, och for till Furusund.
Jag minns en stund, i Furusund
när skymningen föll på.
Vi kom på kryss från Öregrund
i Ålandshavet blå.

På Balltorps restaurang, där var bal,
dit styrde jag min kos.

:/: Jag fick en blick - jag gjorde mitt val:
"Godafton, min roslagsros!" :/:

Då seglar fram en kavaljer, på golvet's glatta plan,
mitt häpna öga återser, den gamla Roslags-Pan!
Och Calle Schewen dansar ut, och snurrar runt med mig

och säger: "Rönnerdahl, vet hut";
den blomman plockar du ej!";
Jag minns en stund, i Furusund
när skymningen föll på.
Vi kom på kryss från Öregrund
i Ålandshavet blå.

Vi hade gjort en kryss och en sväng
vid Calle Schewens ö,
:/: men där var tyst - på Calles äng
stod bara volmat hö. :/:

Så länge skutan kan gå

Så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna blå.
Om blott en dag eller två, så håll till godo ändå,
för det finns många som aldrig en ljusglimt kan få.
Och vem har sagt att just du kom till världen
för att få solsken och lycka på färden?

Att under stjärnornas glans, bli purrad ut i en skans,
att få en kyss eller två i en yrande dans?

Ja, vem har sagt att just du skall ha hörsel och syn,
höra böljornas brus och kunna sjunga?

Och vem har sagt att just du skall ha bästa menyn

och som fågeln på böljorna gunga?
Och vid motorernas gång, och ifall vakten blir lång,
så minns att snart klämtar klockan för dig: ding, ding, dång!
Så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna blå.
Så tag med glädje ditt jobb fast du lider,
snart får du vila för eviga tider.

Men inget hindrar dig alls, att du är glad och ger hals,
så kläm nu i med en verkligt sju sjungande vals.
Det är en rasande tur att du lever, min vän,
och kan valsa omkring i Havanna.
Om pengarna tagit slut gå till sjöss om igen
med karibiens passadvind kring pannan.
Klara jobbet med glans, gå iland någonstans,
ta en kyss eller två i en yrande dans.
Så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna blå.

Båtlåt

De va en båt som sa till en annan: "Va du va stilig,
vi borde borda varann, gjorda för varann,
å köla lite grann, som bara båtar kan."
Andra båten sa: "Klart att jag vill va me å kryssa,
kyssa din stiliga för, i en stillsam slör
vi varann förför, som bara båtar gör."
Sen när det blir lä, ja då kan vi klä av oss seglen,
ligga ett tag vid en boj. Skepp o hoj!
Gnida vår fernissa lite grann å fnissa, kasta ankar,
bli lite vågade, ha lite skoj , oj, oj, oj.
Hur vi sedan få en å kanske två egna små jollar,
jollrande efter på släp, i ett navelrep,
dè e en hemlighet, som bara båtar vet.
Vi kan lägga till i äktenskapets hamn vid en brygga,
bygga ett båthus som vi kunde ligga i
å tjära ner varann som bara båtar kan.

Sol vind & vatten

Ännu spelar syrsor, till vindarnas sus
Ännu rullar kulorna på skolgårdens grus
Och än strålar solen, på brunbrända ben
Ännu ruvar fåglarna fast timmen är sen
Det finns tid till försoning, innan dagen är förbi
För jag tror, jag tror på friheten jag lever i

Och är det inte verklighet
så drömmer jag

Sol, vind och vatten är det bästa som jag vet
men det är på dig jag tänker i hemlighet
Sol, vind och vatten höga berg och djupa hav
Det, är mina drömmar vävda av
Jag vill veta vägen, till herdarnas hus
Jag behöver att omges av en ledstjärnas ljus
Det skymmer vid Sion, och natten blir sval
Men än doftar blommorna i skuggornas dal
Det finns tid till försoning, innan natten slagit ut
För jag tror, jag tror att livet får ett lyckligt slut
Och är det inte verklighet så drömmer jag
Sol, vind och vatten är, det bästa som jag vet
men det är på dig jag tänker i hemlighet
Sol, vind och vatten, höga berg och djupa hav
Det är mina drömmar vävda av
Sol, vind och vatten
höga berg och djupa hav
Det är mina drömmar vävda av
Mm, Ja, det är mina drömmar vävda av

Ta mej till havet

Vi tar vägen mot stranden, vi som aldrig setts förr,
att du vågar gå med mig i från trängsel och vin.

Det var enkelt för båda, bara öppna en dörr.
Sommarnatten är från och med nu din och min.

Med en suck rullar vågorna in.

Ta mig till havet och gör mig till kung, kung över sommarn och natten.
Sanden är fuktig och kvinnan är ung, galen av längtan är jag.

Dofterna samlas och luften blir tung,
ta mig till havet och stanna tills natten blir dag.

Kanske något berusad, fastän glasklar ändå.
När ett sinne i taget fylls av allt jag kan få.
Om jag lever i morgon spelar ingen roll alls.
Vi har hör havet spela våran sommarnattsvals.
Jag vill ha dig när natten ser på.

Ref:

Ta mig till havet och gör mig till kung...

Balladen om Herr Fredrik Åkare och den söta fröken Cecilia Lind

Från Öckerö loge hörs dragspel och bas
och fullmånen lyser som var den av glas.
Där dansar Fredrik Åkare kind emot kind
med lilla fröken Cecilia Lind.

Hon dansar och blundar så nära intill,
hon följer i dansen precis vart han vill.
Han för och hon följer så lätt som en vind,
Men säg varför rodnar Cecilia Lind?

Säg var det för det Fredrik Åkare sa:
Du doftar så gott och du dansar så bra.
Din midja är smal och barmen är trind.
Vad du är vacker, Cecilia Lind.

Men dansen tog slut och vart skulle dom gå?
Dom bodde så nära varandra ändå.
Till slut kom dom fram till Cecilias grind.
Nu vill jag bli kysst, sa Cecilia Lind.

Vet hut, Fredrik Åkare, skäms gamla karln!
Cecilia Lind är ju bara ett barn.
Ren som en blomma, skygg som en hind.
Jag fyller snart sjutton, sa Cecilia Lind.

Och stjärnorna vandra och timmarna fly
och Fredrik är gammal men månen är ny.
Ja, Fredrik är gammal men kärlek är blind.
Åh, kyss mig igen, sa Cecilia Lind.